

Objevit svou skálu

Miroslav Kuťák

Každá práce má svou výslednici, svůj hmatatelný cíl. Málokdo dokáže pracovat a nedívat se, jak se dílo daří a jaký je výsledek. U takového člověka bychom pochybovali o zdravém rozumu a normálním uvažování. I malé dítě, když staví z kostek věž, pečlivě rozvažuje, jak kostku umístit a jak vysokou věž postaví. Sleduje pozorně dílo svých rukou a jenom počet kostek nebo samotná gravitace ukončí jeho snažení. A začíná stále znovu, vylepšuje zákryt kostek, snaží se přidržovat rostoucí dílo druhou ručičkou a přesto se zanedlouho věž skácí znovu a znovu. Ale každý den se to lepší až nakonec postaví věž, která je tak akorát vysoká a která ohromí dospěláky kolem. Dítě je spokojeno, protože byť jako Sisyfos zápasilo znovu a znovu se stejnými kostkami, tak přece jen kousek po kousku dobývalo výšku své věže. Objevitelé dávných časů se roky plavili na křehkých bárkách po oceánech navzdory nebezpečím, která je mohla zahubit. Neměli často ani mapy nebo GPS a přesto směřovali s vidinou cíle do vzdálených končin. Touha po neznámu, nepoznaném nebo vzdáleném byla provokující svým nebezpečím, svou novostí, svou přitažlivostí. Bylo v tom jistě mnoho materiálních cílů, ale i mnoho touhy po něčem novém; něčem, co prověří člověka, co jej vytrhne z všednosti bytí. Každodennost, obyčejnost, uniformita je to, co je běžně napadáno jako něco standardního, nudného, ubíjejícího. Jakoby člověk chtěl být neustále něčím provokován, něčím vytrhován, něčím oslovován ... Toto znají tvůrci reklam, mnozí architekti, návrháři nebo designeři. Získat pozornost, provokovat, řešit odlišně, měnit úhel pohledu.

A tak když se opět vrátíme k hradu z kostek, tak nakonec zjistíme, že k běžnému životu potřebujeme vždy několik základních ingrediencí života. Vedle běžných, přirozených a nutných k životu všech organismů je součástí života člověka i víra, naděje a láska. V 13. kapitole Korintánům je toto uvedeno a láska zmíněna jako nejvyšší dar. A tak si někdy položíme otázku, zda skutečně nestojí za to, hledat i v jakési každodenní šedi života tu perlu, tu hloubku, tu ryzost bytí. A možná se nám stane to, že nalezneme něco, v co jsme ani nedoufali, že nalezneme detail nebo prvek, který nám umožní rozvinout své vnímání života.

A je jedno, zda pracujeme v práci, která nás ubíjí svou nezáživností nebo malou perspektivou a nebo ženou v domácnosti, kde na nás padá osamění či nekončící dětské starosti. Možná je každý z nás ve skutečnosti tím objevitelem, tím designerem, tím architektem vlastního života a života svých blízkých. Vztahy jsou úzce provázané a možná se skutečně v duchovní rovině pohybujeme po širokých oceánech věčnosti k svému Tvůrci. Je dnes moderní a často i účelové říkat, tak se to nedělá, dělej to jinak, odlišně, nově ... Boží se staré věci, popírá se i zdravý konzervatismus, výjimečná pozornost se věnuje novým technologiím a směrům a dokonce i přístupům k sdělování evangelia. A tak mi někdy připadá, že člověk se podobá malému dítěti, které staví svou věž z kostek, ale neví, kdy přestat. Jednoho dne se věž zřítila, protože byla velmi vysoká. Ono si nedalo říci a stavělo znovu a místo aby zpevnilo základy své věže, tak si vzalo na pomoc stoličku, aby dosáhlo ještě výše. A spadla věž, spadla stolička a s ní i dítě ... Lidstvo v sobě jako celek vždy nese mnoho protikladů a rozdílných tendencí, které se sčítají, umocňují a bývají mnohdy zdrojem různých polarizujících stanovisek. Jako pro rostlinu či strom jsou nezbytné kořeny, tak pro stavbu je důležitý základ, který je poctivě udělán. Ježíš Kristus je nejenom světlem, ale je i úhelným kamenem, je tím, který prohlásil, že moudrý muž staví svůj dům na skále ... Hledejme ho ne mezi mrtvými z minulosti, ne mezi významnými učiteli národů, ne mezi proroky božství. V Kristu smíme hledat plnost božství a lidství, horizontála i vertikála se protíná navzájem v oběti, ale i vítězství života. Skutečný kříž Ježíše Krista se už dávno rozpadl v prach, ale jeho Slovo zůstává obtisknuté do tohoto světa a nesené Duchem, Písmem a Církví skrze staletí s vírou, nadějí a láskou. Objevit Boží hlas ve svém srdci, znamená objevit skálu na které smíme začít stavět ...